
VÁŽENÍ A MILÍ ČTENÁŘI

Právě se Vám dostává do ruky poslední číslo roku 2005. Snažili jsme se po celý rok Vás informovat o současném dění v Solnici i o historii našeho města. Doufáme, že i tento „Solnický zpravodaj“, s pořadovým číslem 48, Vám přinese mnoho zajímavého. Poděkování patří všem dopisovatelům pravidelných rubrik za jejich články, a těším se na další spolupráci s nimi v novém roce.

Jana Součková

Obsah :

▪ Ze zastupitelstva	str. 2 – 3
▪ Slovo senátorky	str. 4 – 5
▪ Rybáři	str. 6 - 7
▪ Čtenáři nám píší	str. 8 – 9
▪ OS Brouček	str. 10 - 12
▪ Společenský dům	str. 13
▪ Nabídka školy	str. 14
▪ Z historie	str. 15 – 18
▪ Společenská kronika	str. 19 – 20

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA

Dne 19.září 2005 v 18.00 hod. se konalo 15. zasedání městského zastupitelstva Města Solnice v sále Hospody „U Haničky“ v Ješteticích.

Přítomno : 15 členů zastupitelstva města Solnice
Dále bylo přítomno : 20 občanů

Z programu vybíráme :

- 1. Kontrola usnesení z minulého zasedání**

2. Majetkové záležitosti města

- Úprava rozpočtu města na rok 2005
- Prodej, koupě, pronájem pozemků
- Postoupení pohledávky
- Půjčky FRB

3. Různé

- Sokolovna Solnice
- Průmyslová zóna Solnice – Kvasiny , infrastruktura
- Školní jídelna

4. Diskuse, usnesení, závěr

Z usnesení :

Zastupitelstvo města schvaluje :

1. úpravu rozpočtu Města Solnice na rok 2005 dle přílohy č.1
2. prodej částí pozemku parc. č. 83/1 v k.ú. Solnice / předzahrádky/ na základě vypracovaného geometrického plánu MUDr. Milanovi Holečkovi, Poříčí 241, Solnice a MUDr. Marii Ševcové , Poříčí 249, Solnice za cenu 20,- Kč / m² . Vypracování geometrického plánu uhradí žadatelé.
3. prodej pozemku parc. č. 482/11 v k.ú. Solnice o výměře 268 m² firmě ALFA Plywood Solnice za cenu 75,- Kč / m²
4. prodej pozemků parc. č. 2153/1 , 2155/2 , 2153/3 o celkové výměře 1120 m² v k.ú. Kvasiny firmě Škoda Auto Kvasiny za cenu 75,- Kč /m²
5. prodej pozemku parc. č. 1929/6 v k.ú. Solnice o výměře 2282 m² firmě Havex spol. s.r.o. Vrchlabí za cenu 75 ,-Kč /m² k vybudování autosalonu. Uzavření

smlouvy bude podmíněno jasným investičním záměrem a vydáním územního rozhodnutí . Pokud nebude stavba realizována dle uvedených specifikací do tří let , Město Solnice uplatní předkupní právo , které bude v kupní smlouvě obsaženo

6. prodej pozemků par. č. 625/2 a 3183 v k. ú. Ještětice o celkové výměře 662 m² panu Jarkovskému Václavovi, Ještětice č.p. 30 za cenu 20,- Kč / m²
7. postoupení pohledávky / restituční nárok za nevydané pozemky/ podle § 33 a, zákona č. 229/91 Sb. ve výši 49.985,- Kč
8. změnu katastrální hranice mezi k.ú. Solnice a k.ú. Litohrady dle přílohy č 2

Zastupitelstvo bere na vědomí :

1. kontrolu usnesení ze zasedání zastupitelstva města č. 14 a č. 12 bez připomínek
2. informaci o průmyslové zóně Solnice – Kvasiny
3. informaci o stavu účtu fondu rozvoje bydlení
4. informaci o školní jídelně základní školy

Zastupitelstvo pověřuje :

1. radu Města Solnice jednat o koupi nemovitostí sokolovny včetně okolních pozemků

AKTUÁLNĚ

Město Solnice bude mít novou čistírnu odpadních vod

Dne 31. října 2005 se uskutečnilo předání staveniště pro zahájení stavby centrální čistírny odpadních vod v Solnici a Kvasinách. Stavba za 154 miliónů korun bude hrazena z prostředků na podporu zdejší průmyslové zóny a dokončena bude v roce 2007. Na centrální čističku se napojí všechny objekty v Solnici, Kvasinách a Ještětích

*** Do nového roku vykročíme po novém chodníku**

Nový chodník dokončila ve městě v letošním roce stavební firma Laguna . Jedná se zhruba o 350 metrů chodníků vedoucího podél silnice, celkově okolo tisíce metrů čtverečních povrchu včetně obrub z obou stran chodníků. Se stavbou se započalo v průběhu září, s pokládáním dlažby chodníku se čekalo, až budou v této části města položené do země všechny sítě. Práce za přibližně 1,5 miliónu korun zlepši vzhled vjezdu města a v neposlední řadě výrazně zvýší bezpečnost provozu.

SLOVO SENÁTORKY

Milí spoluobčané,
čas letí jako voda a než jsem se nadála je polovina mého senátorského mandátu za mnou. Možná je trochu času bilancovat

Můj rozjezd v roli senátora byl asi poněkud pomalejší, ale teď už je nastolen určitý systém a režim a dá se říci, že to funguje. Asi víte, že svou obvodní senátorskou kancelář mám v Rychnově nad Kněžnou. Tady zpravidla bývám každé pondělí, někdy i pátek. Denně je zde pak moje asistentka paní Renata Horáková. Pokud nás budete mít zájem navštívit, doporučuji předem domluvit termín a čas. Často totiž vyjždím „do terénu“, ale i na jednání na Krajské úřady v Hradci Králové a Pardubicích. Volební obvod č. 48 je veliký. Čítá 136 obcí ve dvou krajích, na území tří okresů (RK, PA a UO). Zhruba 2/3 obcí jsem již při různých příležitostech navštívila a do ostatních se chystám. Jsem v úzkém kontaktu zejména se starosty, protože jejich práci rozumím a oni zase většinou znají vaše potřeby, postřehy i připomínky. S vámi se pak vidávám o víkendech na různých akcích ve vašich obcích, na besedách apod.

V Praze v Senátu mám program také nabitý : v úterý zasedají kluby (mým klubem je Klub SNK), ale účastním se i jednání Spolku pro obnovu venkova či Komory malých obcí při Svazu měst a obcí ČR, různých seminářů a konferencí apod. Středa je vyhrazena jednáním výborů (jsem členkou Ústavně právního výboru). Ve čtvrtek (popř. i pátek) bývá plenární zasedání, které je vyvrcholením měsíční práce Senátu nad zákony postoupenými Poslaneckou sněmovnou a jehož průběh máte možnost sledovat např. v televizi. Přijímaných zákonů jsou desítky a skutečně není v silách jednotlivce je všechny detailně nastudovat. Proto se specializujeme na určité oblasti, kde máme většinou vlastní zkušenosti. Takovou oblastí je pro mne venkov a veřejná správa. Jsem ráda, že mohu pracovat ve Stálé komisi Senátu pro rozvoj venkova. Již rok této komisi předsedám a tato práce mne skutečně baví a naplňuje. Jen škoda, že nás opravdových „venkovanů“ je v Senátu tak málo. Proto se snažíme svým městským kolegům vysvětlit, že osídlený venkovský prostor je historickým dědictvím této země a že je potřeba venkov podporovat, nikoliv likvidovat, že zemědělství je specifický způsob podnikání, jehož výsledek se nedá předem vypočítat atd atd. Je to mnohdy složité, ale věřím, že užitečné.

Práci v Senátu si snažím zpříjemnit i dalšími aktivitami. Podařilo se mi tu uspořádat výstavu paličkované krajky vamberecké Krajkářské školy a také dřevěných deskových obrazů panovníků a panovnic naší regionální výtvarnice Jarmily Haldové. Obě výstavy se velmi líbily. Letos jsem do Senátu pozvala 20 starostek z mého volebního obvodu – jako zástupkyně vás všech a jako ženy, které to mají ve svých funkcích hodně těžké.

Ptáte-li se, co pro vás mohu konkrétního udělat, tak po pravdě řečeno, na první pohled toho mnoho není. Neumím vozit z Prahy do regionu kufry peněz – Senát nerozhoduje o státním rozpočtu. Ale mohu poradit, jak na peníze dosáhnout prostřednictvím různých programů a fondů. Senátor nemá právo interpelovat členy vlády, ale může jim psát ve spolupráci s vámi dopisy s dotazy, na které oni musí odpovědět do 30 dnů. Senátor může dobře sloužit např. i jako „otvírač dveří“ do různých institucí, zprostředkovat kontakty, informace atd. Mnoho lidí už takto mých služeb využilo. Pro mne od vás jsou pak ohromně cenné veškeré informace, podněty a připomínky o tom, jak zákony fungují či nefungují v praxi, kde „bota tlačí“ a co by bylo dobré změnit.

Říká se, že nejsem žádný politik. Asi ne, pořád se snažím dívat na dění očima „obyčejného“ člověka a hledat v tom logiku a selský rozum. Tady narážím. Stále jsem nestraník, při hlasování se řídím svým nejlepšími vědomím a svědomím.

Závěrem bych vám ráda poděkovala za důvěru, kterou mi často vyjadřujete – ta mi moc pomáhá a v tom pražském prostředí drží při životě. Díky vám stále stojím pevnýma nohama na zemi. Také bych vám ráda popřála nejen s blížícími se Vánocemi a Novým rokem mnoho sil, pevného zdraví a pohody. A dobré vůle, protože „Kde je vůle, tam je i cesta!“

Vaše senátorka Václava Domšová
Společenské centrum, senátorská kancelář
Panská 1492
516 01 Rychnov nad Kněžnou

PODĚKOVÁNÍ

Vážený členové zastupitelstva města,

rád bych poděkoval Sdružení dobrovolných hasičů Města Solnice za okamžitý a úspěšně vedený zásah při hašení požáru lesa ve Skuhrově nad Bělou, v nočních hodinách v sobotu 29. října 2005 , a za jejich nezištné a ochotné vykonávání hlídky přes noc až do nedělního rána.

Podle sdělení velitele SDH, celonoční hlídku vykonávali pánové **Oldřich Patera, Miloš Kubíček, Josef Lec, Tomáš Lec, Petr Kouřím. Lukáš Kouřím, Josef Krsek a Pavel Štěpánek.**

Prosím, aby zastupitelstvo města uznalo jejich obětavou a nezištnou službu při ochraně obyvatel, majetku i přírody.

Děkuji

RNDr. Jiří Porkert Ph.D.
Porkertovo polesí Skuhrov n. B.

RYBÁŘI

MO Českého rybářského svazu SOLNICE slaví 80. výročí organizovaného rybářství na řece Bělé

Je 8 hodin večer, 12. prosince 1925, když se ve spolkové místnosti hotelu „Hruška“ na náměstí v Solnici scházejí pánové:

Rudolf Tišler, odborný učitel
František Martinec, odborný učitel

Alois Pop, městský tajemník

František Albrecht, strojník

Alois Štumpf, poštovní přepravce

zapisovatel Jindřich Krsek, odborný učitel

na ustavující valné hromadě „Rybářského klubu v Solnici“.

Jan Martinů, vrchní strážník

Josef Bek, sedlář

Augustin Franc, hostinský

Rudolf Hořčíčka, obchodník

František Gütner, odb. učitel

Schází se parta nadšenců se zájmem o rybaření a chov ryb na řece Albě, nyní Bělé.

Jsou to první kroky organizovaného rybářství na povodí, které do té doby bylo užíváno baronkou Königswarterovou, hrabětem Kolovratem a mlynářem panem Hlaváčkem.

Tak začíná čilý a rušný život rybářského spolku v Solnici. Jsou schváleny stanovy, určeny a rozděleny úkoly, které měly zaručit řádné obhospodařování rybolovu města Solnice. Byli zvoleni první funkcionáři v jejichž čele stál předseda, pan František Martinec.

Spolek navazuje styk s Poříčním svazem v Hradci Králové a obrací se na Zemědělskou radu v Praze o zakročení, aby při pronájmu řeky byla dána přednost klubu před jednotlivci.

Na počátku roku 1926 byla vyhlášena dražba na pronájem rybolovu na řece Bělé . Za Rybářský klub se této dražby zúčastnil Jan Martinů st. Základní vyřknutou částku 150 Kč, pan Martinů zvýšil na částku 151 Kč, která byla částkou konečnou a novým nájemcem solnického rybolovu se tak stává Rybářský klub Solnice . Ještě v tomto roce spolek vysazuje do řeky 10 000 ks

plůdku pstruha obecného (do této doby nevysazován). Spolek zajišťuje další nutná opatření a povolení, nezbytná pro svoji činnost, jako jsou povolenky, razítko, rybářské lístky atd. V roce 1927 ze svého mála spolek přispívá částkou 300 Kč na stavbu sokolovny a to v době, kdy zůstatek na účtu činí 191,18 Kč.

p. Jan Martinů

čtenářům. Stačí málo, vždyť řeka Bělá není jen bezodný odpadkový koš ...

Karel Fencel, předseda MO ČRS Solnice

Od této doby uplynulo 80 let. Solnické povodí Bělé se rozrostlo o katastr obce Kvasiny a to od splavu u Lerchovny a o katastr obce Černíkovice po splav v Podstrání. Vzniká tak dnešní revír Bělá II. Ke své činnosti, nyní již Místní organizace Českého rybářského svazu Solnice, využívá rybníky pronajaté od paní Klímové v zámeckém parku v Kvasinách a jako chovné zařízení náhon Dlouhá strouha od Zlatého soudku v Kvasinách po most státní silnice v Ještěticích.

Že se činnost daří, o tom svědčí stále se rozšiřující členská základna a stoupající zájem o rybářství a sportovní rybolov. Místní organizace se mimo hospodářskou činnost spojenou s chovem ryb věnuje mládeži. Mladí rybáři se pravidelně scházejí v rybářském kroužku.

Velký důraz se klade na ochranu životního prostředí a to především na čistotu vod a zachování přirozeného prostředí pro život ryb a ostatních vodních živočichů. Je to jeden z nejdůležitějších současných úkolů Místní organizace do dalších 80-ti let.

Proto se při této příležitosti obrácíme na všechny obyvatele obcí Kvasiny, Solnice a Černíkovice s žádostí o spolupráci a pomoc při ochraně a tvorbě životního prostředí v okolí Bělé, za co MO ČRS Solnice předem děkuje všem

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

[Bezstarostné dětství.](#)

V dětství jsou věci buď známé nebo neznámé.

[V jedenácti jsme my kluci](#) z páté třídy [zanechali kouření](#). Filtry, to [nebyla](#) kdysi [značka, ale zvlášť prodávané cigaretové filtry](#). Nevěděli jsme, že slouží k [dodatečnému přibalení k cigaretě](#). [Na pohled se od Partyzánek a Líp lišily jen velikostí](#). [Babička Špuláková v solnické trafice měla s kluky svoje zkušenosti](#). Snažíc se pokouřít [štiplavé papírové filtry, přece malé a jen slabé cigarety, poklesl nadějně náš kuřácký zápal](#). [Kouření ale bylo nutné vyzkoušet, měli bychom mezeru ve vzdělání školy života](#). [Sousedovic Maruška](#) se stala v naší škole učitelkou a [Maruško jsme ji už říkat nesměli](#). Učila se ruština, první slovo jsme znali. Přes Solnici jel jeden z prvních Závodů míru. Slunce vydatně hrálo a soused cyklisty chladil ze zahradní hadice. Říci někomu balvane je tvrdá ruská nadávka.

Potom se najednou rozběhl čas.

[Holkám v naší páté třídě narostly bouličky](#) a my jsme zjistili, že se nám holky líbí. Rázem zde bylo něco nového, neznámého a [co jiného než tajemství může přitahovat kluky?](#) [Televize ale ještě nebyla, abychom se poučili o co jde a proč](#). [Ve verneovkách nebylo o tom nic](#). [Nebo se jen líbala ruka, těm dvěma se ovšem zatočila v objetí hlava, to bylo jen nedbale popsáno a pak byla slavná svatba](#). My jsme na pohádky už nevěřili a [naše zvědavost začala být praktická](#). [Vlastní zkušenost je jasně nejlepší](#). [Věděli jsme například již, že když holce dáváte pusku, musíte uhnout nosem, jinak to bolí](#).

V naší páté třídě hlavně Drndová zajímavě narostla, možná že byla buclatá. Věnovat ji klukovskou přízeň nebylo jen pouhým rizikem, ale přímo hazardem, protože na nás pilně žalovala. Fafrňková nežalovala, bouličky měla pěkné, ale usmívala se spíše na učitele. Eva se hezky smála na nás, ale neměla ještě nic. Líba Jabluňková byla sympatická normální holka, v počtech a češtině bez nadšení jako já a bouličky měla taky takové normální. Rád bych s ní kamarádil. Nás kluky lákalo, že zatím nejasných důvodů se těch bouliček dotknout, ale jak to narafičit? Vymyslel jsem plán. Dám Líbě herdu, ona mi ji bude chtít vrátit, budeme se honit a pošťuchovat a přitom se uvidí. Čerte pobav se, stalo se. K činům nebylo daleko, o přestávce jsem Líbu s nadějí postrčil. Jenomže namísto švandy Libuna, ta blůma jedna, upadla pod školní tabuli s nápisem "Pionýr je ukázněný a pravdomluvný" a zlámala si ruku. A já jsem dostal dvojku z chování. Neúspěšní průzkumníci a badatelé bývají v opovržení. Drndová se mi ještě dnes posmívá, jak jsem Líbě na ruku foukal, v marné snaze všechno napravit. Nejhlavnější byla, nevím proč, odpověď na otázku „Proč jsi to udělal?“ Je možné nechápajícímu učiteli říci do očí podle skutečnosti, že vůbec za nic nemůžete, to holky přece mají bouličky? „Zatvrzele mlčí“, prohrál jsem to také s kamarádkou učitelkou Maruškou. Být ukázněný a pravdomluvný bylo jednoduše nemožné. Platí to i pro jiná, zvučně znějící hesla. Pedagogové mi pak chtěli vnutit dokonce trojku. Naštěstí tehdejší ředitel školy, velký komunista, který s mým tátou v dětství ministroval v kostele, pro trojku nebyl. Možná si vzpomněl na kotrmelce svého života. Na svoji omluvu musím uvést, že Líba měla jemné kostičky a měla je polámané v životě ještě několikrát. A koho z nás kluků nakonec bouličky nepřemohli? Ovšem zajímavé bylo, že u holek jsem si to tenkrát vůbec nepokazil. Naopak, i ve Fafrňkové jsem vzbudil zájem a začala po mně koukat. Libunu si později namluvil Jarda a oženil se s ní. Proto jsem se k těm bouličkám už nikdy nedostal. Od manžela měla Líba také nalomenou ruku, když se tahali o peřinu. Některé kamarádky ji radily rozvod, ale Líba, poučená již v páté třídě to vzala moudře jako švandu, která se bohužel nepovedla. Mají s Jardou několik dětí a jsou spolu stále a rádi. Teď už se jejich i moje dvě vnoučata učí ve škole násobilku a také angličtinu. S věcmi neznámými jsou stále starostí. Držím jim palce, protože bezstarostné dětství, vážení kluci a holky, to je jen takové heslo a pohádka dospělých.

Ladislav Trejtnar

Srdečně zveme všechny občany na

Štědrovečerní mši,
která se koná dne 24. 12. 2005
od 22,00 hodin
v kostele sv. Jana Křtitele v Solnici.

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ BROUČEK

Milí rodiče, milí čtenáři,

Rádi bychom Vám představili projekt naší organizace **Infocentrum Brouček**. Vzniklo 1.srpna 2005 v rámci Globálního Grantu, který připravila Nadace rozvoje občanské společnosti. **Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.**
Hlavním partnerem projektu je město Solnice.

Hlavní cíle infocentra :

- poskytovat rodičům na mateřské dovolené a nezaměstnaným rodičům **individuální poradenství**
- poskytovat **vzdělávací semináře a besedy se zajištěným hlídáním dětí – to vše pro účastníky ZDARMA**
- flexibilně reagovat na přání klientů – Vás rodičů a **rozšiřovat svoji činnost**

Pokud služby infocentra využijete , výrazně se zvýší Vaše šance vrátit se bez problémů po mateřské dovolené do zaměstnání , případně najít zaměstnání nové.

JAK SE STÁT KLIENTEM INFOCENTRA ?

31. října proběhla v našem sdružení první schůzka rodičů přihlášených do balíčku seminářů. Na ní jsme se rozdělili do skupinek dle časových možností účastníků. První z Vás se již tedy začínají vzdělávat, ale to neznamená, že se do našeho vzdělávání již nemůžete zapojit. Pokud máte zájem, jsou pro všechny připraveny krátké hodinové besedy se základními informacemi k jednotlivým tématům , s hlídáním dětí.

Pokud Vás některé téma osloví, není problém se ještě do celého balíčku , nebo pouze na daný seminář **přihlásit, a to až do května 2006.** Celý projekt by měl být ukončen do září 2006. Neváhejte tedy a využijte časově omezené nabídky vzdělávání s hlídáním dětí.

Témata besed a seminářů :

- **Jak vyvolat příznivý dojem – osobní image**
- **Přijímací pohovor – jak uspět ?**
- **Seminář o začátcích podnikání**
- **Právní minimum a státní sociální podpora**
- **Seminář pro naprosté laiky – nebojte se výpočetní techniky**
- **Personální písemnosti a korespondence**
- **Ekonomické minimum**

- 10 -

Veškeré informace naleznete na internetových stránkách www.osbroucek.info , nebo na vývěsce OS Brouček , případně Vás o nich mohou informovat naše pracovnice na tel. **724 737 947** nebo **724 737 946.**

e-mail - info@osbroucek.info

OTEVÍRACÍ DOBA OS BROUČEK

Pondělí – pátek
8:00 h. – 11:30 h.
v přístavbě Zámečku
VCES a.s. v Solnici

Pravidelný dopolední program vedený lektorkami

- PONDĚLÍ** - **Zpíváme si** - hra na Orfovské i jiné nástroje, rytmizace, zpívání , tanečky
- ÚTERÝ** - **Udělej si s námi** – kreslení, malování, keramika i jiné výtvarné techniky, tvoření z čehokoli
- STŘEDA** - **Zvykánek – hlídání dětí** – pouze pro děti, které již Broučka opakovaně navštívily s rodiči
- ČTVRTEK** - **Hopsa, hejsa** – pohybové hry – cvičení, dovádění s hudbou.
Pobyt v tělocvičně.
- PÁTEK** - **Pohádky a povídky** – učíme se mluvit – divadlo, pohádky, Poradna logopeda.

BROUČEK SLAVIL NAROZENINY

OS Brouček , které se věnuje dětem a jejich rodičům na mateřské dovolené, oslavilo druhé narozeniny. Stejně jako se děti v druhém roce svého života již pouští do složitějších her, jsou zvědavější a odvážnější, tak se i Brouček pustil do složitějších úkolů. Sdružení zažádalo o několik dotací na provoz i různé doplňující

akce a v mnoha případech se zdařilo. Díky dotaci z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky probíhá v současnosti projekt Infocentrum Brouček – rodiče mají možnost se ve sdružení vzdělávat a je zde pro ně zajištěno hlídání dětí. V druhém roce svého života tedy Brouček nezahálel.

Za podporu a pomoc bychom rádi poděkovali především městu Solnici a jeho starostovi p. Kubíčkoví, který je tím správným rodičem se vším všudy.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

V mnoha sdělovacích prostředcích bylo oznámeno, že od počátku roku 2006 mohou matky (rodiče), kteří pobírají rodičovský příspěvek, **umístit dítě do mateřské školy na čtyři hodiny denně, aniž by přišli o rodičovský příspěvek.**

To je sice pravda, ale nikde již nebylo uvedeno, že se **tato skutečnost týká pouze dětí, kterým již byly tři roky.**

Takže pozor, pokud Vaše **dítě ještě třetí narozeniny neoslavilo** a vy jej přesto budete do MŠ dávat každý den na čtyři hodiny **o rodičovský příspěvek přijdete.**

U dětí mladších tří let zůstává podmínka max. 5 dní v měsíci.

S P O L E Č E N S K Ý D Ů M

Jak již převážná většina občanů zaznamenala, proběhlo v letošním roce několik kulturních a společenských akcí, které jsem organizoval pod záštitou Města Solnice v našem kulturním stánku.

Nerad bych já sám hodnotil, jak se která akce povedla, to nechám na Vás, na občanech. Ne se vším jsem byl spokojen. Budiž mou omluvou, že jsem to organizoval poprvé. Na základě zkušeností připravuji program na příští rok.

Chystám čtyři divadelní představení, dvě ochotnická a dvě profesionální. Sezону započneme **21.3. 2006** po plesové sezoně **Opočenským ochotnickým divadlem s divadelním kusem „Tři v tom“**. Na **24.5. 2006** mám pro Vás připravené Divadelní představení **Divadelní společnosti Josefa Dvořáka „Spaste duši, revizor!“**, v hlavní roli kdo jiný než Josef Dvořák.

Dále připravuji tři koncerty. První proběhne 15.4. 2006 v provedení **dechové hudby Choceňáčka**. Další bude folkový a rockový koncert. V červnu, v tuto chvíli ještě neznám konkrétní termín, u nás vystoupí **folkový zpěvák Wabi Daněk** se svou Rosou na kolejkách a dalšími hity.

A nesmím zapomenout na Vinobraní, tentokrát s bohatým programem, opět rozdělené do dvou částí – odpoledne k poslechu a tanci zahraje dechovka Valanka a večer bude taneční zábava. Dále Taneční pro partnerské páry, opět pod vedením Kláry a Josefa Solárových.

Možná Vás překvapuje, že v tomto výčtu schází pohádky pro děti. Nebojte se, pohádky organizuje Sdružení Brouček.

Doufám, že v tomto programu si každý občan nalezne to své a ocení naše úsilí svou účastí.

Přeji Vám krásné a spokojené vánoční svátky.

Miroslav Šklíba

PLÁNOVANÉ AKCE OS BROUČEK NA I. POLOLETÍ ROKU 2006

ÚNOR	11. 2. SOBOTA	Dětský karneval	KD Solnice
BŘEZEN	11. 3. SOBOTA	Broučí bál	Ještětice
	21. 3. ÚTERÝ	Vynášení Morény	Solnice
DUBEN	3.-7. 4. Po – pá	Bazar	KD Solnice
	14. 4. PÁTEK	Velikonoční tvořeníčko – náměstí	Solnice
	28. 4. PÁTEK	Čarodějnice	Ještětice
KVĚTEN	6. 5. SOBOTA	Den matek COMBI	KD Solnice
ČERVEN	10. 6. SOBOTA	Prima den s koloběžkádou –	Solnice

Střední průmyslová škola a Střední odborné učiliště Letohrad

pořádají

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

v sobotu 15.10.2005 v 8⁰⁰–13⁰⁰ h.

v sobotu 03.12.2005 v 8⁰⁰–13⁰⁰ h.

Střední průmyslová škola

čtyřleté maturitní obory vhodné
pro chlapce i děvčata :

STAVEBNICTVÍ 60 míst
TECHNICKÉ LYCEUM 30 míst

Střední odborné učiliště

tříleté učební obory:

NÁSTROJAŘ – rozšířená výuka obráb. na CNC
ZÁMEČNÍK
ELEKTRIKÁŘ – silnoproud a slaboproud
MECHANIK ELEKTRON. ZAŘÍZENÍ

tříleté večerní nastavbové studium:

PROVOZNÍ TECHNIKA , ELEKTROTECHNIKA

Z HISTORIE

František Jiří Košťál **Ve spárech dravcových**

Před poutí – pokračování

„Proč prý dnes nevysekávám. Braši mlsní, jdete-li se dnes najíst do Solnice, rozběhněte se radši zpátky! Dnes u nás žádná pouta a žádná kuchyně. Dnes se tu nevaří ani polévka pro chudé. Včera jsme vysekávali. Měli jste vidět. Tady mám ještě obvaz, jak mne prajská kulka škrábla, nic to ale není, to sám pan farář mi škrábnutí zavázal a proto se tím jako chlubím. A tadyhle“, Pekárek pozdvihl mušket, „to také kořist. Ten mušket vyrval můj syn Váša Prušákovi z rukou, když to při čtvrtém útoku došlo až na zuby. Slyšíte, na zuby! Zakous se Váša, když sám byl proti třem a oni mu vyrazili sekeru, jednomu z nich do ruky, až tento mušket pustil. A pak, jak měl můj milý Váša zase zbraň v rukou, smetl všecky tři s hradby. Ó holečkové, my se včera drželi.“

„Právě jsme, statečný mistře, valně žádostivi vyzvědět, co a jak bylo s drahým nám městem. Vypozorovali jsme i na naší straně, že s vámi z počátku bylo zle, ale pak že jste se přece zbavili se nepřítel!“ Takto žádal Ondřej Lukavský o vysvětlení.

Pekárek se rozpovídal. Opřel mušket o pícháč a rozkročil se k tomu důkladně. Lukavský a Mucha přiblížili se, aby jim ani slůvko neušlo. Nikomu z nich nenapadlo, že by místo na hradbách k tomu bylo nepřiležitě. Pekárek spustil. A živě, ano co nejživěji. Oba poutníčkové od nikoho jiného by se tolik nedověděli. Bodrý řečník vyprávěl, jak se Burkuši přihnali a jak farář Sutic, „Bůh ho za to oslav“, všechno občanstvo rozehrál. Líčil úporné útoky, smělou a houževnatou obranu a pak přešel k tomu, co mezi tím náčelník husarů Tarant k ochraně města vymyslel. Starý Pekárek líčil tak živě, že oba tam pod hradbou přímo jeho slova hltali, hořeli nadšením a přibližovali se ještě více k hradbám. To stálo za poslech..

Když Pekárek domluvil, Vojta Muchů pln údivu a úžasu vykřikl: „A to teda, ty ohně u Háje, dusot koňstva, troubení a víření bubnů, to všechno že neprovedli císařští?“

„Ach kde,“ ujišťoval Pekárek, „to byli hoši Solničtí, napřed kavalérie, husaři, ale na koních za nimi i sousedi. Považte, i starý krejčí Švejda si zarejhtařil. A bubeníci a trubači mimo dva trubače vojenské - všechno naši muzikanti. Ty ohně zapálili naši hoši, vejrostkové a mezi nimi i školní děti. Povídám, hoši je zapálili, obskakovali, z Háje roští nosili, kolem nich skákali – až Prušáci dostali strach a couvli. Slyšíte, couvli i před naší mládeží“, znova slavnostně opakoval Pekárek.

„Ale tohle je něco neslýchaného a pamětihodného“ pomlaskl si nad tím s chutí Ondřej Lukavský a zamnul vesele obě ruce.

„Ba je“ – přizvukoval Vojta Muchů. „A Prajzům tahle hanba, že ustoupili před dětmi patří,“ a zabušil z té radosti holí do země. Zapomněl však, že je blízko hradeb a tím i blízko hradebního příkopu. Při třetím rozbušení holí minula se tato pevné půdy, sjela na okraj příkopu a svezla se dolů. A milý Vojta Muchů, jak se jí pevně držel, převážil se za ní a byl jak dlouhý tak široký v příkopě. A tam dole na ráz výkřik a vzdychání. Nebylo však obojí z jednoho hrdla. Do příkopu zapadl jeden a teď se z něho k ustrnutí mistra Pekárka i Ondřeje Lukavského drali vzhůru dva – Vojta a pak ramenatý rozsocháč v obličejí všecek zardělý. Oblekem půl Prajze a půl sedláka. Oba muži drali se stejně vzhůru, ale když již byli při okraji, strčil neznámý muž do Vojty tak, že tento znovu zapadl do příkopu a sám se vyšplhal nahoru, postavil se a už byl na útěku.

„Nepouštějte ho“, křičel Vojta z příkopu, „to je nejspíš špehoun – prajský špehoun.“ Ondřej Lukavský již letěl za chlapem. Ale v tom se rozkřikl Pekárek: „Ustupte, pane učitelí, přinutím ho, aby vám tak neutíkal!“ A namířil mušket za prchajícím. Zakouřilo se, ozvala se rána a špehoun se chytil za nohu. Dva tři kroky ještě běžel a pak klesl k zemi. A teď za ním s učitelem kvapil již Vojta. Ale nedoběhli. V tom, kde se vzal, tu se vzal, vynořil se v poli pruský voják. Předběhl oba pronásledovatele, zahrozil jim tasnou šavlí a už zvedl zraněného a utíkal s ním do polí. O kus dále vynořil se z křoviska na mezi Prušák třetí, nadzdvihl pušku, namířil a pruská koule jen hvízdla oběma, Vojtovi i Lukavskému, kolem uší. Oba byli rádi, že dostali se bez úhony zpět.

„Jste tu v Solnici jako zaprodání“, učitel Lukavský to ledva vydechl, jak byl rozechvěn.

„Ba – ti Prajzi mají nás v rukou. Kdo by si to pomyslel? Tady vyzvědač a na každých sto kroků ukrytý Prušák. To nejsou ani lidé“, horlil Vojta Muchů.

„A – já mám stát na stráži“, zlobil se sám na sebe Pekárek, „slyšíte však, já si to sám vybral. Povídám doma: hoši, vy jste mladí, vy si rádi pospíte. Odpočiňte si po věřejší štrapaci! Víte, on jeden ze synů byl určen na stráž. Já, staroch tomu spaní již tak mnoho neudělám. Bývám každou chvíli vzhůru, já vás zastanu, a zastal jsem. Zasloužili bychom si všichni tři – já, že jsem povídálek, a vy, že jste mne svedli. Vás jsem bavil a toho chlapa dole pěkně krmil. A chlap Prušákům vybleptne všechno. To jsem tomu dal, dnes máme Prajze zas na krku. Jděte, spěchejte braši, dolů k výpadu. Bránu vám otvírat nebudu. Oznamte, nejlíp panu faráři, co jste viděli a zkusili.“

Pekárek chopil se mušketu, přitiskl ho a zahrozil s ním k Újezdu. „Oh, na vás ne mušketa, ale síra a oheň by patřily, čeládko nesvatá a podloudná!“

Ondřej Lukavský s Vojtou Muchovým vrátili se ke Skopytovu mostu, shrkli se z kopce a odtud výpadem ke Kvásinám dostali se do ulice Kvásinské, do Solnice. Na věži kostelní zazvučel prostřední zvon zvoucí na ranní.

V mžiku byli oba ve škole. Na síni jako by je čekala stará Apolena, upřímná družka života milého učitele, starouška. „Ach, to jste hodní“, vítala oba, „že jste přišli, můj staroušek po věřejších nočních hrůzách je jaksi roztřáslý a všecek nesvůj.“

Je to hezké od vás, že jste si na nás vzpomněli. Muž si ještě trochu odpočine, když vy jej o ranní zastanete. Hned mu to sdělím, aby byl o ranní bez starosti. Co pak se týče velkých služeb božích, to již uvidíme. Prosim, usedněte, na ranní dost času, zvonili poprvé!“

Skuhrovský učitel ujišťoval, že rád přišel i s Vojtou, jsou přece oba kolátorníci. Ale usednouti nechtěl, že by prý rádi mluvili s panem farářem.

„Pan farář je již v kostele,“ sdělovala paní Apolena, „považte, oni přeci přišli na pout poutníkův! Ale ze zdáli, až z Javornice. Ti asi nevěděli, co a jak bylo bylo tady a v okolí včera. Jenom sedněte! S panem farářem si ještě pohovoříte. Počkejte, od toho něco uslyšíte, až se s ním po ranní sejdete. Já nejdřív upokojím svého starouška, aby neměl starosti.“

A paní Apolena už odběhla, potěšila starouška a brzo se otáčela v kuchyňce. Za malou chvíli chvalně známé kyselo paní Apolenky vonělo již před oběma pěvci Matky Boží Solnické. Vonělo, ale jako jindy nechutnalo. Byli oba příliš rozčileni tím, co je potkalo za Radčany. Ale dojedli – čest tu domácí dobrosrdečné paní vzdát byli povinni – a pak nechtěli jí ani starouška kantora Kalousa lekat výmluvou, proč že jim dnes není do jídla i jinak pro ně nejchutnějšího.

Po jídle spěchali již na ranní. V kostele nebylo tak nabito jako jindy o pouti. Ale plno přece bylo. Solniční zajisté cítili, jak je jim zapotřebí po včerejší hrůzné noci a po jejich útrapách útěchy a posily a té že jim poskytne jenom molitba a důvěra v Boha. Ondřej Lukavský i Vojta Mucha, onen při varhanách a tento zpěvem, snažili se pozvedati zbožnou písní Mariánskou mysl všech k nebes výšinám. A což když farář Sutic na kazatelnu vyšel! Zmínil se o včerejšku, probral i jednotlivé výjevy nočních útokův, ale to všechno za tím účelem, aby mysl všech pozvedl důvěrou v Boha a v přímluvu Bohorodičky a aby je nadchl, když by bylo třeba, k nové obětavosti o záchranu města, všem milého domova. Při kázání nebylo chvílemi jediného oka bez slzy, ale nebylo také oka bez vroucí důvěry a nebylo srdce bez nadšení a povznesení.

Po ranní spěchal skuhrovský učitel se svým soudruhem na faru. Faráš Sutic uvítal oba přátelsky a hned také, když mu sdělili, že přicházejí kvůli důležité záležitosti, oba vyslechl. Zhrozil se dobrý kněz toho, co mu vypověděli a také i uznal, že špehy Prusáků neznamenaají nic dobrého a že bude nutno strážce co nejčtetnější postaviti proti nepřátelům. A zároveň vyslovil naději, že včas dostaví se městu k ochraně pomoc vojenská. Důstojník husarský Tarant vypravil již dnes časně z rána dva ze svých mužů s depeši k hlavní armádě. Husaři mají nařizeno zajistiti pomoc stůj co stůj, byť by ji měli hledati až i v samém Hradci.

Oba muži potěšení dobrotivým přijetím u milého kněze zašli znova do školy. Farář Sutic však nelenil. Oznámil o špehounství za Radčany Tarantovi i purkmistru Maryškoví. Na ráz byly strážce na hradbách zesíleny, ano nařizeno propátrati dobře i všechno blízké okolí Solnice. Jak obezřetné bylo toto nařizování, ukázalo se z toho, že když hlídka solnická došla až k dubové lávce pod kopcem, kde byl na široké mezi kříž a dvě lípy po obou stranách kříže, že s jedné té lípy seskočil jiný pruský vyzvědač a seskočiv pádil poli za „Vrchoviště“ k postolkovské tvrzi a odtud ku blízkému Újezdu.

A mezitím rozhlaholily se solnické zvony – na velkou. Jindy mezi ranní a velkou co do ševele a hluku mezi krámy od vchodů ke kostelu až přes most a po kostelní ulici! A dnes tu ani krámku. Ba ani krámu mistra všech sladkostí a dovedného zhotovitele perníkových mundaříků a hajdaláčků a i známých solnických medových bobků a také medfňáčků, jichž bývalo za dvacíáš celý plátěný pytlík. Sladkostí jejich za ten dvacíáš mnohý poutník obšťastnil doma celou rodinu i půl vsi. Ani chvalně známý perníkář Janák svých sladkostí nevyložil. Byltě včera večer i v noci místo u pece na hradbách a rozdával lopatou Prusákům rzné a ne sladké pohlavky. Jindy o pouti hlučno a rušno. Dnes vzrušení z toho, co se stalo Pekárkovi a skuhrovskému kantoru a Vojtovi z Hamernice. A jak přišli na to, že byla Solnice obklíčena samým špehounstvím.

„Ti tam chtějí na nás znova, - musíme se připravit na nový, prudší zápas!“ Tak šlo po Solnici od souseda k sousedu. Upokojení aspoň poněkud nastalo opatřením hlídek jak na hradbách, tak i po blízkém okolí, tak že, když zazněly zvony s věže chrámové a zvaly k službám božím, voláno bylo na všech stranách: „Pojďme do chrámu Páně aspoň pro útěchu své víry, kdo můžeme! O vše ostatní připravili nás urputní nepřátelé, ale víru a důvěru v Boha nám vzítí nemohli. Pojďme se potěšit, posílit! Bůh ví, jak bude odpoledne a večer!“

O velkých službách božích také toho, po čem toužili, došli. Zase kázal, těšil a povznášel farář Sutic a zase se oči všech rozplakaly, aby ke konci zazářily důvěrou a povzneseným odhodláním. Nemohl se bodrý farář připravit na kázání dnešní tak, jako jindy, a připravil se přece včerejší obranou města dobře, ano, co nejlépe. Mluvil od srdce k srdci.

A po kázání velké mše svatě staříčkový kantor Kalous přece jen se vypravil na kůr. „Vždyť bych,“ potřásal se, „neslavil docela žádné pouti, kdybych dnes na svém kůru ani nepobyl.“ A nutil se, seč byl. Zazpíval si s děvčátky solnickými Vojta Muchův a kantoru skuhrovskému přiděleno tenorové sólo: „Maria, hvězdo spásy ve vlnobití života.“

A pak si odváděl staroch Kalous souseda kantora a Vojtu do školy. „Musíte k nám, víte, aby bylo také figurální požehnání. Ale braši, nebude k obědu než kyselo. Aplenka přidá knedlík ze špaldy a lívanček. A pivo? To nám teče od Kvásin po strouze zrovna pod školou. Nabereme si bratři, nabereme! Tohle nám v kvásinském pivovaře včera Burkuši přece nevypili. Považte, poslední sudy piva tam vyvalili a za čtvrt hodiny

byly v nich. Jsou to nedopitové – co ? Pojd'te jen, pojd'te!“ A starý kantor Kalous se zase potřásal a těšil, že i přes nepřátele v Ujezdě přece jen byla slavná velká, že bude i figurální požehnání a že přece má hosti. . Pan vikář a farář Sutic má jich ještě méně. Mimo rychnovského pána, který sloužil velkou, nemá jiného žádného. A on má dva zpěváky. Ondřej Lukavský a Vojta Muchů měli sto chutí zůstatí dnes i po požehnání v Solnici. Ale zas Vojta měl starost o to, v jakých straších by byla žena sama s malým dítětem. Ondřej soudil zase, že školu samu sobě zůstavenou i přes noc ponechati nemůže. Má za školu zodpovědnost. Ale neodešli oba dříve, až se dočkali uspokojující zprávy. *pokračování příště*

S P O L E Č E N S K Á K R O N I K A

Narozené děti :

srpen: Vít Hrnčíř , Solnice
Eliška Kopcová , Solnice

Ať je po celý život provází láska a štěstí !!

Sňatek uzavřeli :

srpen : Lukáš Hartman , Solnice
Maja Zuzanna Kowalska , Polsko

září : Jiří Příbyl , Horní Slivno
Olga Jirsová , Solnice

Miroslav Grunwald ,
Radka Vacková , Ještětice

Bystřec

Radek Danielis , Solnice
Radka Koubová , Mnich -

Rutov

Antonín Malý , Rychnov nad Kněžnou
Petra Košťálková , Solnice

František Marek , Lhota Netřeba
Kamila Šotolová , Solnice

říjen : Radek Dvořáček , Solnice
Aneta Židová , Častolovice

Hodně šťastných společných dnů plných lásky a vzájemné úcty !!

Zemřeli :

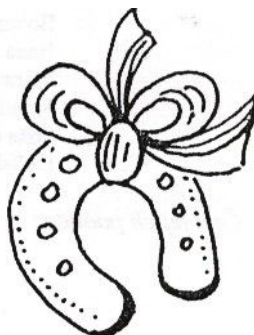
srpen : Jaroslav Křížek , Solnice
Anežka Lefnerová, Solnice

Září : František Široký , Solnice
Vlasta Pinkasová , Solnice

Čest jejich památce !

*Městský úřad
a redakce
Zpravodaje
přejí všem čtenářům
příjemné prožití
roku 2005 a úspěšné
vykročení do roku
2006*

v Solnici

konce

Uzávěrka příspěvků : 28.11.2005
Vychází nákladem 200 výtisků
Uzávěrka příštího čísla : 15.2.2006

Cena : 5,- Kč

Adresa redakce : Redakce Zpravodaje , MěÚ Solnice
J.Souckova@email.cz